

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23319/2024
17.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Цолић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“, ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 483/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 17.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 483/24 од 17.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљево Гж 483/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљево Р1 136/23 од 01.03.2024. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсано земљиште кп бр. .. КО ... у површини од 0.62.77 ха, уписане у ЛН бр. .. КО ..., власништво предлагача, на којој је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељења за имовинске послове и општу управу бр.465–2/2022–8 од 04.07.2023. године по цени од 600,00 динара / м². Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име наведене новчане накнаде за експроприсано земљиште исплати износ од 3.766.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за биљне културе на кп бр. .. КО ..., исплати износ од 455.190,16 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2024. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 249.875,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљево Гж 483/24 од 17.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење у ставу првом и другом изреке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, како то произлази из навода

ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020 и 10/2023-др.закон, у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је оценио да у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет поступка у овој правној ствари је исплата накнаде за експропријацију преосталог дела непокретности, која је извршена правноснажним решењем Градске управе Града Ваљево, Одељења за имовинске послове и општу управу од 04.07.2023. године, на захтев предлагача, због немања економског интереса за коришћење преосталог дела кат. парц. бр. .. КО ..., у површини од 0.62.77 ха, уписане у ЛН бр. .. КО ..., а који део се налази се ван експроприсаног појаса за саобраћајницу Иверак – Лајковац одређеног Уредбом Владе РС о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене државног пута I Б реда бр.27 Лозница – Ваљево – Лазаревац, деоница Београд – Пожега. Преостали део парцеле предлагача уписан је у катастар као пољопривредно земљиште и вештачењем је утврђена његова тржишна вредност.

Нижестепени судови су примени одредбу члана 42. став 1. Закона о експропријацији предлагачу досудили накнаду у висини тржишне вредности пољопривредног земљишта утврђене вештачењем, оцењујући да му не припада право на накнаду за експроприсани преостали део непокретности по тржишној вредности грађевинског земљишта, полазећи од чињенице да је преостали део парцеле, како у време доношења решења о експропријацији, тако и у моменту одређивања накнаде, био пољопривредно земљиште, те чињенице да тај део парцеле није обухваћен просторним планом подручја посебне намене наведеног државног пута, већ је експроприсан на захтев предлагача, због чега се не може третирати као грађевинско земљиште у смислу одредби члана 82. и члана 83. Закона о планирању и изградњи.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења донета у свему у складу са законом и планским актима, као и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда поводом експропријације земљишта, због чега нема услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној.

Предлагач уз ревизију није доставио одлуке којима је у истој, или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, а приложеним решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 2873/22 од 20.10.2022. године и решењем Врховног суда Рев 8966/23 од 21.06.2023. године, одлучивано је о накнади за експропријацију кат. парцела које су целе експроприсане ради изградње саобраћајнице, што у овој правној ствари није случај.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије предлагача на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.25/82...106/2015 у даљем тексту – ЗВП), Врховни суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. ЗВП прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по ЗПП може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима ако овим или другим законом није другачије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Према становишту Врховног суда, предлагач нема правни интерес за изјављивање ревизије против другостепеног решења, с обзиром да је тим решењем добио накнаду за експроприсано земљиште, при чему предлагач у току поступка није тражио већи износ у односу на досуђени, па побијано решење нема одбијајући део, против кога би у случају да побијани део прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога предлагач могао да изјави ревизију која би била дозвољена у смислу члана 27. став 2. ЗВП и члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, ревизија предлагача није дозвољена због непостојања општих услова од којих зависи право предлагача на изјављивање ревизије против решења другостепеног суда, као и због непостојања правног интереса предлагача, имајући у виду да је побијаним решењем остварио накнаду за експроприсано земљиште.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**